

# Setkání Berena a Lúthien

*předehra* **A** G#mi E F# D#mi G#mi  
capo4 Emi C D Hmi Emi

Bí - lý svlék-ni háv, ze - mě mi - lá, kraj-kou sví - rá dál v ná-ru - cí

E7maj C7maj F# G#mi **B** G#mi E F#  
C7maj D Emi Emi C D

zi - ma ži - vot, co se tou - ží pro - bu - dit. Zdál se mi sen, že na chví - li

D#mi G#mi E7maj F# D#mi G#mi E  
Hmi Emi C7maj D Hmi Emi C

pou - hou v dla-ních jsem měl ra - dost i štěs - tí, mod-ra - vý den,

F# D#mi G#mi E7maj F# 1.-4. D#mi 5. G#mi  
D Hmi Emi C7maj D Hmi Emi

hvězd-na-té no - ci svit, la - bu - tí běl... a zřel sou-mrak kvés - ti. žít.

## Lúthien:

(A) Bílý svlékni háv,  
země milá, krajkou svírá  
dál v náručí zima život, co se touží probudit.

(A) Cítíš slunce žár?  
Hřeje, hladí, sílu sbírá,  
tát by mohly vločky, řeky znovu tančit z pramenů.

(A) Zpívá hlasem múz  
jaro, cestu otevírá  
snům, kráse i písním, které naděj zpátky navrací.

## Beren:

(B) Zdál se mi sen, že na chvíli pouhou  
v dlaních jsem měl radost i štěstí,  
modravý den, hvězdnaté noci svit,  
labutí běl... a zřel soumrak kvěsti.

(B) Nádherný sen mne rozechvěl touhou,  
rozezněl zvon, jenž zemřít měl v tmách.  
Sůl mořských pěn sladký déšť něhy smyl,  
o břehu pěl racek na vlnách.

(B) Hrál osud, hrál, já točím se v kole,  
prchavý jas nahradil stínem.  
Co dal, hned vzal, má náruč je prázdná,  
sám bloudím dál, žalem svým vinen.

(B) Pohled tvůj hřál, ač paže mám holé,  
na duši mé teď hoduje mráz.  
Jak bych si přál být sponou v tvém plášti!  
Dlít srdci blíž... Kéž potkám tě zas.

(B) Kéž směl bych říct, zašeptat: „Má krásko,“  
jedinkrát jen, víc nemusím mít.  
Tvůj sladký hlas v paměti uchovám.  
Spoután láskou, jen s ní chci dál žít.